Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

28. dubna 2016 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Podpora íránské vládě — Výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu — Právo na vlastnictví — Proporcionalita — Zneužití pravomoci — Návrh na náhradu újmy“

Ve věci T-52/15,

Sharif University of Technology, se sídlem v Teheránu (Írán), zastoupená M. Happoldem, barrister,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené V. Piessevauxem a M. Bishopem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2014/776/SZBP ze dne 7. listopadu 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 19), v rozsahu, v němž byl zapsán název žalobkyně na seznam v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), a návrh na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1202/2014 ze dne 7. listopadu 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 325, s. 3), v rozsahu, v němž byl zapsán název žalobkyně na seznam v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), a dále návrh na náhradu újmy,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení M. van der Woude (zpravodaj), předseda, I. Wiszniewska-Białecka a I. Ulloa Rubio, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Junius, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. prosince 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, Sharif University of Technology, je vysokou školou a výzkumným ústavem nacházejícím se v íránském Teheránu. Byla založena v roce 1966 a specializuje se na technologii, inženýrství a fyzikální vědy.

2 Projednávaná věc spadá do oblasti omezujících opatření zavedených za účelem vyvinutí tlaku na Íránskou islámskou republiku, aby ukončila jaderné činnosti, které představují riziko šíření jaderných zbraní, a vývoj nosičů jaderných zbraní.

3 Dne 9. června 2010 přijala Rada bezpečnosti OSN (dále jen „Rada bezpečnosti“) rezoluci č. 1929 (2010) (dále jen „rezoluce 1929“), která rozšířila působnost omezujících opatření uložených rezolucemi Rady bezpečnosti č. 1737 (2006), 1747 (2007) a 1803 (2008) a zavedla další omezující opatření vůči Íránské islámské republice.

4 Dne 17. června 2010 zdůraznila Evropská rada neustále se prohlubující znepokojení íránským jaderným programem a uvítala přijetí rezoluce Rady bezpečnosti č. 1929. Evropská rada vyzvala Radu Evropské unie, aby přijala opatření k provedení opatření obsažených v rezoluci č. 1929 a doprovodná opatření s cílem napomoci prostřednictvím vyjednávání vyřešení všech přetrvávajících obav týkajících se vývoje citlivých technologií Íránem na podporu jeho jaderného a raketového programu. Tato opatření se měla zaměřit na oblast obchodu, finanční sektor, odvětví dopravy, klíčová odvětví ropného a plynárenského průmyslu a určení dalších osob, zejména příslušníků islámských revolučních gard (dále jen „IRGC“).

5 Dne 26. července 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), jehož příloha II obsahuje seznam osob a subjektů – odlišných od osob a subjektů určených Radou bezpečnosti nebo Výborem pro sankce, zřízeným rezolucí 1737 (2006), uvedených v příloze I – jejichž finanční prostředky se zmrazují. Jeho bod 22 odůvodnění odkazuje na rezoluci 1929 a uvádí, že tato rezoluce poukazuje na možnou souvislost mezi příjmy Íránu plynoucími z energetického odvětví a financováním íránských jaderných činností představujících potenciální riziko šíření jaderných zbraní.

6 Dne 23. ledna 2012 přijala Rada rozhodnutí 2012/35/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 19, s. 22). Bod odůvodnění 8 tohoto rozhodnutí v podstatě přebírá obsah bodu 22 odůvodnění rozhodnutí 2010/413 (viz bod 5 výše). Podle bodu 13 odůvodnění rozhodnutí 2012/35 by se omezení týkající se vstupu a zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů měla vztahovat i na další osoby a subjekty poskytující íránské vládě podporu, která jí umožňuje provádět jaderné činnosti potenciálně ohrožující nešíření nebo vedoucí k vývoji nosičů jaderných zbraní, především na osoby a subjekty poskytující íránské vládě finanční, logistickou či materiální pomoc.

7 Článek 1 odst. 7 písm. a) bod ii) rozhodnutí 2012/35 doplnil do čl. 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413 následující ustanovení:

„c) jinými osobami a subjekty, které nejsou uvedeny v příloze I a které poskytují podporu íránské vládě, a osobami a subjekty, které jsou s nimi spojeny, jak jsou uvedeny v příloze II.“

8 V návaznosti na to přijala Rada dne 23. března 2012 na základě ustanovení Smlouvy o FEU nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1). K provedení čl. 1 odst. 7 písm. a) bodu ii) rozhodnutí 2012/35 stanoví čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení zmrazení finančních prostředků osob, subjektů a orgánů uvedených v příloze IX, které byly uznány jako:

„[...]

d) další osoby, subjekty nebo orgány, které poskytují íránské vládě podporu, například materiální, logistickou či finanční pomoc, nebo osoby a subjekty, které jsou s nimi spojeny.

[...]“

9 Dne 15. října 2012 přijala Rada rozhodnutí 2012/635/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 282, s. 58). Podle bodu 6 odůvodnění rozhodnutí 2012/635 je vhodné zakázat prodej, dodávky nebo přepravu dalšího zboží a technologií dvojího užití uvedeného v příloze I nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití (Úř. věst. L 134, s. 1), do Íránské islámské republiky tak, aby byly zahrnuty položky, které mohou být důležité pro průmyslová odvětví přímo či nepřímo ovládaná IRGC nebo pro jaderný a vojenský program Íránu či pro jeho program balistických raket, a aby byla zohledněna potřeba vyhnout se nezamýšleným dopadům na civilní obyvatelstvo v Íránu. Mimoto bod 9 odůvodnění rozhodnutí 2012/635 stanoví, že je třeba zakázat do Íránské islámské republiky prodávat, dodávat nebo převádět klíčová námořní zařízení a technologie pro stavbu, údržbu a přestavbu lodí. Kromě toho podle bodu 16 odůvodnění tohoto rozhodnutí by měly být na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, obsažený v příloze II rozhodnutí 2010/413 zapsána jména dalších osob a subjektů, zejména íránským státem vlastněné subjekty působící v odvětví ropy a plynu, neboť tyto činnosti představují významný zdroj příjmů íránské vlády.

10 Článek 1 odst. 8 písm. a) rozhodnutí 2012/635 pozměnil čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413, který nyní stanoví, že omezující opatření se vztahují na:

„c) jin[é] osob[y] a subjekty, které nejsou uvedeny v příloze I a které poskytují podporu íránské vládě, a osob[y] a subjekty, které jsou vlastněny nebo ovládány, jak jsou uvedeny v příloze II.“

11 Dne 21. prosince 2012 přijala Rada nařízení (ES) č. 1263/2012, kterým se mění nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. L 356, s. 34). Článkem 1 odst. 11 nařízení č. 1263/2012 byl změněn čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012, který stanoví zmrazení finančních prostředků osob, subjektů a orgánů uvedených v příloze IX, které byly identifikovány jako:

„d) další osoby, subjekty nebo orgány, které poskytují íránské vládě podporu, například materiální, logistickou či finanční pomoc, nebo subjekty, které jsou jimi vlastněny nebo ovládány, nebo osoby a subjekty s nimi spojené.“

12 Název žalobkyně byl poprvé zařazen na seznamy uvedené v tabulce I přílohy II rozhodnutí 2010/413 rozhodnutím 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 356, s. 71), a na seznamy uvedené v tabulce I přílohy IX nařízení č. 267/2012 prováděcím nařízením (EU) č. 1264/2012 z téhož dne, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. L 356, s. 55).

13 Toto zařazení se zakládalo na následujících důvodech:

„Sharif University of Technology (SUT) napomáhá označeným subjektům porušovat sankce OSN a EU týkající se Íránu a poskytuje podporu šíření citlivých jaderných činností ze strany Íránu. Od konce roku 2011 SUT poskytovala laboratoře, které využívaly Kalaye Electric Company (KEC) označená OSN a Iran Centrifuge Technology Company (TESA) označená EU."

14 Rozsudkem ze dne 3. července 2014, Sharif University of Technology v. Rada (T-181/13, EU:T:2014:607), Tribunál zrušil rozhodnutí 2012/829 a nařízení č. 1264/2012 v rozsahu, v němž se týkaly žalobkyně.

15 Dopisem ze dne 4. září 2014 uvědomila Rada žalobkyni o svém záměru znovu zařadit její název na seznamy na základě nových důvodů a vyzvala ji, aby předložila připomínky ve lhůtě do 15. září 2014. V tomto dopise Rada vyjádřila názor, že žalobkyně poskytuje íránské vládě podporu prostřednictvím dohod o spolupráci uzavřených s íránskými vládními organizacemi označenými OSN a Evropskou unií. Rada připojila k tomuto dopisu dokumenty obsažené v jejím spise, na kterých se zakládalo toto nové zařazení.

16 Dopisem ze dne 15. září 2014 žalobkyně požádala Radu o opětovné zvážení jejího rozhodnutí.

17 Dne 7. listopadu 2014 přijala Rada rozhodnutí 2014/776/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 325, s. 19). Tímto rozhodnutím byl název žalobkyně opětovně zanesen do tabulky I přílohy II rozhodnutí 2010/413 obsahující seznam nazvaný „[o]soby a subjekty zapojené do činností souvisejících s jadernými nebo balistickými raketami a osoby a subjekty poskytující podporu íránské vládě".

18 V tentýž den tedy Rada přijala v návaznosti na to nařízení (EU) č. 1202/2014, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. L 325, s. 3), kterým byl znovu zařazen název žalobkyně do tabulky I přílohy IX nařízení č. 267/2012 obsahující seznam nazvaný „[o]soby a subjekty zapojené do činností souvisejících s jadernými nebo balistickými raketami a osoby a subjekty poskytující podporu íránské vládě".

19 V rozhodnutí 2014/776 a prováděcím nařízení č. 1202/2014 (dále jen společně „napadené akty") je zařazení názvu žalobkyně na seznamy odůvodněno následovně:

„Sharif University of Technology (SUT) má řadu dohod o spolupráci s organizacemi spadajícími pod íránskou vládu, které OSN nebo EU zařadily na seznam a které jsou činné ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících, zejména pokud jde o balistické rakety z hlediska jejich výroby a zajišťování dodávek. Jedná se mimo jiné o: dohodu s Organizací leteckého průmyslu, kterou EU zařadila na seznam, mimo jiné v oblasti výroby družic; spolupráci s íránským ministerstvem obrany a jednotkami íránské revoluční gardy (IRGC) týkající se závodů inteligentních členů; širší dohodu se vzdušnými silami IRGC, která zahrnuje rozvoj a posílení vztahů a spolupráce univerzity na organizační a strategické úrovni; SUT je stranou dohody šesti univerzit, jejímž předmětem je podpora íránské vlády prostřednictvím vojensky zaměřeného výzkumu, a nabízí studijní obory v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV), které byly navrženy mimo jiné ministerstvem věd. To vše dohromady je významným důkazem spolupráce s íránskou vládou ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí, což představuje pro tuto vládu podporu."

20 Organizace leteckého průmyslu (dále jen „AIO") byla zařazena na seznamy z následujících důvodů:

„AIO dohlíží na íránskou výrobu raket, včetně společností Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group a Fajr Industrial Group, které byly označeny podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1737 (2006). Vedoucí AIO a dva další vysocí představitelé jsou rovněž uvedeni v rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1737 (2006)."

21 Zařazení IRGC na seznamy je odůvodněno následovně:

„Odpovědné za íránský jaderný program. Operativně řídí íránský program balistických raket. Pokusily se o získání zboží na podporu íránského programu balistických raket a jaderného programu.“

22 Dopisem ze dne 10. listopadu 2014 uvědomila Rada žalobkyni o svém rozhodnutí znovu zařadit její název na seznamy.

23 Dopisem ze dne 2. února 2015 požádala žalobkyně Radu, aby jí sdělila všechny poznatky, informace a důkazy, na jejichž základě rozhodla znovu zařadit její název na seznamy, jakož i identitu členského státu, který toto nové zařazení navrhl.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

24 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. února 2015 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

25 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. září 2015 předložila žalobkyně žádost o nařízení jednání, v níž uvedla důvody, proč si přeje být vyslechnuta, v souladu s čl. 106 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu. Rada se ke konání jednání ve stanovené lhůtě nevyjádřila. Na návrh soudce zpravodaje Tribunál (sedmý senát) žádosti žalobkyně vyhověl.

26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se jí týkají;

— uložil Radě povinnost, aby jí nahradila újmu způsobenou napadenými akty na její dobré pověsti;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení;

27 Rada navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

Právní otázky

1. *K návrhu na zrušení*

28 Na podporu návrhu na zrušení předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, druhý vychází z nesprávného právního posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení, třetí z porušení práva na vlastnictví a zásady proporcionality a čtvrtý ze zneužití pravomoci.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

29 Zaprvé žalobkyně Radě vytýká, že v dopise ze dne 10. listopadu 2014 (viz bod 22 výše) neuvedla datum přijetí rozhodnutí o opětovném zařazení jejího názvu na seznamy. Žalobkyně v tomto kontextu připomíná, že v dopise ze dne 15. září 2014 podala žádost o opětovné zvážení rozhodnutí.

30 V této souvislosti stačí poukázat na to, že Rada k výše zmíněnému dopisu ze dne 10. listopadu 2014, který žalobkyně obdržela dne 25. listopadu 2014, připojila kopii zveřejnění napadených aktů v *Úředním věstníku Evropské unie*, která výslovně v nadpise těchto aktů zmiňuje datum jejich přijetí, a sice den 7. listopadu 2014.

31 Zadruhé žalobkyně Radě vytýká, že nevyhověla její žádosti o přístup ke spisu, kterou podala dopisem ze dne 2. února 2015. Rada jí totiž na rozdíl od své praxe v jiných věcech týkajících se omezujících opatření nesdělila relevantní interní dokumenty. Mimoto některé indicie ukazují, že napadené akty byly přijaty na základě informací, které nejsou uvedeny v dokumentech sdělených dopisem Rady ze dne 4. září 2014. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že tyto dokumenty neobsahují sebemenší důkaz o žádném z důvodů pro zařazení na seznamy, které byly uvedeny v napadených aktech a podle kterých žalobkyně „nabízí studijní obory, které byly navrženy mimo jiné ministerstvem věd, v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV)“.

32 Žalobkyně se tudíž domnívá, že Rada tím, že jí neposkytla úplný přístup ke spisu, včetně identity členského státu, který navrhl, aby byl její název znovu zařazen na seznamy, porušila její právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu.

33 Je třeba konstatovat, že Rada dopisem ze dne 4. září 2014, kterým žalobkyni uvědomila o svém záměru znovu zařadit její název na seznamy (viz bod 15 výše), jí sdělila důkazy a informace, které měla k dispozici a ze kterých při přijetí napadených aktů vycházela. Rada v žalobní odpovědi upřesnila, že kromě těchto důkazů obsahoval její spis pouze návrh a revidovaný návrh na opětovné zařazení názvu žalobkyně na seznamy, který podal členský stát, jakož i nótu předloženou generálním tajemníkem Výboru stálých zástupců (Coreper) a Radě za účelem přijetí napadených aktů. Rada tyto dokumenty předložila v podání došlém kanceláři Tribunálu dne 4. září 2015.

34 Z těchto dokumentů, ve kterých byla identita členského státu, který navrhl opětovné zařazení, a všechny údaje netýkající se žalobkyně skryty, přitom vyplývá, že neobsahují žádnou dodatečnou relevantní informaci vzhledem k informacím, které byly žalobkyni sděleny dopisem ze dne 4. září 2014 a v dokumentech připojených k tomuto dopisu.

35 Je tudíž třeba konstatovat, že tvrzení žalobkyně, podle kterých byly napadené akty přijaty na základě informací, které nebyly uvedeny v dokumentech, jež jí byly sděleny dopisem ze dne 4. září 2014 (viz bod 31 výše), nejsou podložená.

36 Kromě toho je třeba poznamenat, že identita členského státu, který navrhl zařazení na seznamy, má jako taková důvěrnou povahu, která z naléhavých důvodů obecného zájmu týkajících se bezpečnosti Unie nebo členských států nebo důvodů spojených s jejich mezinárodními vztahy brání jejímu sdělení dotyčné osobě. Skutečnost, že tato informace není žalobkyni zpřístupněna, však nemůže zasáhnout do jejího práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, jelikož nemá žádný dopad na možnost žalobkyně užitečně se vyjádřit k důvodům pro zařazení jejího názvu a důkazům, na kterých se tyto důvody zakládají.

37 Z toho vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení

38 Žalobkyně tvrdí, že Rada nesprávně vyložila právní kritérium týkající se poskytování podpory íránské vládě zakotvené v čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 (dále jen „sporné kritérium“), na kterém se zakládá opětovné zařazení jejího názvu na seznamy napadenými akty. Žalobkyně v podstatě tvrdí, že toto kritérium nezahrnuje výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících, jež jsou uvedeny mezi důvody pro

zařazení jejího názvu na seznamy, když neexistuje souvislost mezi těmito činnostmi a programem Íránské islámské republiky šíření jaderných zbraní. Mimoto žalobkyně tvrdí, že dokumenty předané Radou coby důkazy neumožňují podepřít důvody pro zařazení jejího názvu.

K výkladu sporného kritéria s ohledem na činnosti ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí, uvedené v odůvodněních napadených aktů

39 Zaprvé žalobkyně Radě vytýká, že vyložila sporné kritérium doslovně, což umožňuje zahrnout širokou skupinu osob, včetně íránských daňových poplatníků. Podle názoru žalobkyně odkazuje toto kritérium pouze na podporu, která umožňuje íránské vládě provádět jaderné činnosti potenciálně ohrožující nešíření, což vyžaduje existenci příčinné souvislosti mezi chováním představujícím „podporu“ a vyvíjením takových činností. Požadavek existence takové příčinné souvislosti vyplývá podle žalobkyně z bodu 13 odůvodnění rozhodnutí 2012/35, z čl. 215 odst. 1 SFEU a z rozsudku ze dne 13. března 2012, Tay Za v. Rada (C-376/10 P, EU:C:2012:138, body 61 a 67).

40 Podle žalobkyně judikatura potvrzuje, že zaprvé sporné kritérium odkazuje pouze na poskytování podpory íránské vládě, která jí umožňuje provádět činnosti spočívající v šíření jaderných zbraní. Zadruhé tato materiální, finanční či logistická pomoc musí mít zvláštní „kvantitativní nebo kvalitativní význam“. Zatřetí účelem sporného kritéria je připravit íránskou vládu o tyto zdroje příjmů a donutit ji, aby ukončila vývoj programu šíření jaderných zbraní. Žalobkyně odkazuje zejména na rozsudky ze dne 16. července 2014, National Iranian Oil Company v. Rada (T-578/12, EU:T:2014:678, body 119 a 120), ze dne 25. března 2015, Central Bank of Iran v. Rada (T-563/12, EU:T:2015:187, bod 66), a ze dne 25. června 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada [T-95/14, Sb. rozh. (Výňatky) EU:T:2015:433, bod 53].

41 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že její údajná spolupráce s různými ministerstvy íránské vlády nepředstavuje podporu ve smyslu sporného kritéria, neboť její činnosti nemají takový kvantitativní nebo kvalitativní význam, aby bylo možno předpokládat, že poskytuje finanční či logistickou pomoc íránské vládě, jež napomáhá provádění činností spočívajících v šíření jaderných zbraní.

42 V této souvislosti žalobkyně uvádí, že je veřejnou univerzitou financovanou íránským státem. Na rozdíl od velkých podniků působících ve finančním odvětví nebo v odvětví ropy a plynu, které byly dříve zařazeny na seznamy na základě sporného kritéria, tudíž žalobkyně neposkytuje finanční zdroje íránské vládě, o kterých by bylo možné předpokládat, že napomáhají provádění činností Íránské islámské republiky spočívajících v šíření jaderných zbraní.

43 Žalobkyně z toho vyvozuje, že za těchto okolností příslušelo Radě, aby prokázala, že činnosti, které jí vytýkala, kvalitativním významem umožňují íránské vládě provádět činnosti spočívající v šíření jaderných zbraní.

44 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

45 Z odůvodnění napadených aktů (viz bod 19 výše) vyplývá, že Rada znovu zařadila název žalobkyně na seznamy z důvodu, že její „významn[á] [...] spolupráce s íránskou vládou ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí“, představuje pro íránskou vládu podporu ve smyslu sporného kritéria.

46 Za účelem stanovení existence takové spolupráce vycházela Rada v napadených aktech z řady skutečností:

— existence dohod o spolupráci s organizacemi spadajícími pod íránskou vládu, které OSN nebo Unie zařadily na seznam a které jsou činné ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících, zejména pokud jde o balistické rakety z hlediska jejich výroby a zajišťování dodávek, a sice:

  — dohody s AIO v oblasti výroby družic;

  — spolupráce s íránským ministerstvem obrany a IRGC týkající se závodů inteligentních člunů;

  — širší dohody se vzdušnými silami IRGC, která zahrnuje rozvoj a posílení vztahů a spolupráce univerzity na organizační a strategické úrovni;

— účasti žalobkyně na dohodě šesti univerzit, jejímž předmětem je podpora íránské vlády prostřednictvím vojensky zaměřeného výzkumu;

— okolnosti, že žalobkyně nabízí studijní obory v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV), které byly navrženy ministerstvem pro vědu, výzkum a technologie.

47 Odůvodnění napadených aktů, vylíčené v bodech 45 a 46 výše, jasně uvádí, že Rada žalobkyni v podstatě vytýká, že poskytuje podporu íránské vládě v oblasti vojenského výzkumu a technologie nebo v oblastech, které s ní souvisejí, zejména prostřednictvím dohody o spolupráci s AIO a IRGC, které jsou zařazeny na seznamy a působí v těchto oblastech (viz body 20 a 21 výše).

48 Je tudíž třeba zabývat se argumentací žalobkyně, podle které výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících ve spolupráci s ministerstvem obrany nebo se státními subjekty, které jsou zařazeny na seznamy, nespadají pod sporné kritérium, pokud Rada neprokáže, že tyto činnosti mají kvantitativní či kvalitativní význam, který umožňuje se domnívat, že tyto činnosti napomáhají provádění íránského jaderného programu ohrožujícího nešíření (viz bod 41 výše).

49 Zaprvé na rozdíl od tvrzení žalobkyně (viz bod 39 výše) sporné kritérium nevyžaduje prokázat existenci příčinné souvislosti mezi chováním zakládajícím podporu íránské vládě a vyvíjením činností spočívajících v šíření jaderných zbraní.

50 Podle judikatury se zajisté sporné kritérium netýká každé formy podpory íránské vládě, ale týká se forem podpory, které kvantitativním nebo kvalitativním významem přispívají k vyvíjení íránských jaderných aktivit. Podle výkladu podaného v rámci přezkumu unijním soudem z hlediska cíle, jímž je vyvinout tlak na íránskou vládu, aby ukončila činnosti představující riziko šíření jaderných zbraní, sporné kritérium definuje objektivně vymezenou kategorii osob a subjektů, jejichž finanční prostředky mohou být zmrazeny (rozsudek National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 119).

51 S ohledem na účel opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků zmíněný výše v bodě 50 totiž ze sporného kritéria jednoznačně vyplývá, že toto kritérium se cíleně a selektivně vztahuje na vlastní činnosti dotyčné osoby nebo dotyčného subjektu, které sice jako takové nemají přímou či nepřímou souvislost s šířením jaderných zbraní, avšak mohou napomáhat je podporovat poskytováním zdrojů nebo nástrojů zejména materiálního, finančního nebo logistického charakteru íránské vládě, které jí umožňují vyvíjet činnosti spočívající v šíření jaderných zbraní (v tomto smyslu viz rozsudky National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 120, a ze dne 29. dubna 2015, National Iranian Gas Company v. Rada, T-9/13, EU:T:2015:236, bod 62).

52 Nicméně na rozdíl od výkladu, který zastává žalobkyně, z judikatury uvedené v bodech 50 a 51 výše nevyplývá, že pojem „podpora íránské vládě“ vyžaduje důkaz o souvislosti mezi touto podporou a jadernými aktivitami Íránské islámské republiky. V této souvislosti Rada právem tvrdí, že žalobkyně zaměňuje kritérium týkající se poskytování podpory íránské vládě uvedené v čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012, které je v projednávaném případě jediné relevantní, a kritérium týkající se poskytování „podpory jaderným činnostem Íránu, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo vývoji nosičů jaderných zbraní“ uvedené v čl. 20 odst. 1 písm. b) tohoto rozhodnutí a v čl. 23 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 139). Uplatnění prvního kritéria přitom nezahrnuje existenci určitého stupně vazby na jaderné činnosti Íránu, a to ani nepřímé, která je vyžadována pro účely uplatnění druhého výše zmíněného kritéria týkajícího se poskytování podpory jaderným činnostem Íránu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 80; rozsudek Central Bank of Iran v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2015:187, bod 66).

53 Pokud jde o sporné kritérium, z bodu 13 odůvodnění rozhodnutí 2012/35, které vložilo toto kritérium do čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413, totiž výslovně vyplývá (viz bod 6 výše), že záměrem Rady, která měla za to, že poskytování podpory íránské vládě může napomáhat provádění jaderných činností potenciálně ohrožujících nešíření nebo vedoucích k vývoji nosičů jaderných zbraní, bylo rozšířit kritéria pro zařazení na seznamy rozšířením přijetí opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků na osoby a subjekty poskytující uvedené vládě podporu, aniž bylo vyžadováno, aby tato podpora přímo či nepřímo souvisela s uvedenými činnostmi (v tomto smyslu viz rozsudek National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 118).

54 Existence souvislosti mezi poskytováním podpory íránské vládě a prováděním činností spočívajících v šíření jaderných zbraní je tedy v použitelné právní úpravě výslovně stanovena. V tomto kontextu musí být sporné kritérium chápáno v tom smyslu, že se týká veškeré podpory, která i přesto, že nemá jakoukoli přímou či nepřímou souvislost s rozvojem šíření jaderných zbraní, může vzhledem ke kvantitativnímu či kvalitativnímu významu napomáhat takovému rozvoji poskytováním íránské vládě zdrojů nebo nástrojů zejména materiálního, finančního nebo logistického charakteru. Radě tedy nepřísluší, aby prokázala existenci souvislosti mezi chováním zakládajícím podporu a napomáháním činnostem spočívajícím v šíření jaderných zbraní, jelikož taková souvislost je použitelnými obecnými pravidly stanovena (v tomto smyslu viz rozsudky National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 140; Central Bank of Iran v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2015:187, bod 81, a National Iranian Gas Company v. Rada, bod 51 výše, EU:T:2015:236, bod 65).

55 Je tudíž třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle kterého je výklad sporného kritéria, připomenutý v bodech 53 a 54 výše, čistě doslovný a vede k zařazení na seznamy široké skupiny osob (viz bod 39 výše). Tento výklad sporného kritéria se totiž s ohledem na právní kontext cíleně týká vymezené kategorie osob (viz body 50 a 51 výše) a nemůže zahrnovat pouhé plnění zákonných povinností, zejména ne daňových (rozsudek National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 121).

56 Pokud jde o čl. 215 odst. 1 SFEU a rozsudek Tay Za v. Rada, zmíněné v bodě 39 výše (EU:C:2012:138), na které žalobkyně rovněž odkazuje, tyto jsou v projednávaném případě irelevantní, jelikož nařízení č. 267/2012, provedené prováděcím nařízením č. 1202/2014, je založeno na čl. 215 odst. 2 SFEU a opatření zkoumaná Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku byla přijata na základě článků 60 ES a 301 ES a zapadala do zcela odlišného právního rámce omezujících opatření přijatých vůči Svazové republice Myanmaru.

57 Zadruhé je třeba rovněž odmítnout argument žalobkyně, že jelikož podpora íránské vládě, jež je jí vytýkána, není finanční, na rozdíl od podpory poskytované finančními institucemi nebo podniky působícími v odvětví ropy nebo plynu, které byly dříve zařazeny na seznamy na základě sporného kritéria, musí Rada prokázat, že poskytovaná podpora napomáhá provádění činností spočívajících v šíření jaderných zbraní (viz body 42 a 43 výše).

58 V rozsudcích, na které odkazuje žalobkyně (viz bod 40 výše), které se týkají zejména odvětví ropy a plynu v Íránu, Tribunál zajisté učinil závěr, že činnost státních podniků působících v tomto odvětví (rozsudek National Iranian Oil Company v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2014:678, bod 141) nebo podniků poskytujících logistickou pomoc íránské vládě v uvedeném odvětví (v tomto smyslu viz rozsudek Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada, bod 40 výše, EU:T:2015:433, bod 54) splňuje sporné kritérium, když zdůraznil, že použitelná právní úprava, zejména bod 22 odůvodnění rozhodnutí 2010/413 (viz bod 5 výše), bod 8 odůvodnění rozhodnutí 2012/35 (viz bod 6 výše) a bod 16 odůvodnění rozhodnutí 2012/635 (viz bod 9 výše), předvídá souvislost mezi zdrojem příjmů, které Íránské islámské republice z tohoto odvětví plynuly, a financováním jaderných činností ohrožujících nešíření.

59 Sporné kritérium nicméně nelze vykládat v tom smyslu, že jeho cílem je pouze připravit íránskou vládu o zdroje příjmů a donutit ji, aby ukončila činnosti spočívající v šíření jaderných zbraní. Toto kritérium totiž odkazuje na veškerou podporu, která je kvantitativním či kvalitativním významem s to napomáhat provádění těchto činností, přičemž toto posouzení musí být provedeno s ohledem na všechna relevantní ustanovení použitelné právní úpravy (viz bod 54 výše). Bod 13 odůvodnění rozhodnutí 2012/35 a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 příkladmo uvádějí, že se může jednat o materiální, logistickou či finanční pomoc.

60 Zatřetí je tedy třeba ověřit, zda v kontextu použitelné právní úpravy mohou výzkum a vývoj technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících, které neodpovídají žádné ze tří forem pomoci – materiální, finanční či logistické – jež jsou v této právní úpravě zmíněny příkladmo (viz bod 59 výše), spadat pod sporné kritérium.

61 V této souvislosti je třeba poznamenat, že z rozhodnutí 2010/413 a z nařízení č. 267/2012 vyplývá, že omezující opatření mohou být přijata vůči osobám nebo subjektům, které přispívají k pořizování zakázaného zboží a technologií Íránskou islámskou republikou ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících, nebo poskytují technickou pomoc související s tímto zbožím a těmito technologiemi. Souvislost mezi tímto zbožím a těmito technologiemi na jedné straně a šířením jaderných zbraní na straně druhé je totiž stanovena unijním normotvůrcem v obecných ustanoveních použitelných předpisů (obdobně viz rozsudek Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, bod 52 výše, EU:C:2013:776, bod 76).

62 Konkrétně čl. 1 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 zakazuje dodávku, prodej nebo převod do Íránské islámské republiky zbraní a souvisejícího materiálu všeho druhu, včetně vojenských vozidel a vojenského vybavení. Kromě toho je podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení č. 267/2012 zakázáno přímo či nepřímo poskytovat technickou pomoc související se zbožím a technologiemi uvedenými na Společném vojenském seznamu Evropské unie, přijatém Radou dne 17. března 2014 (Úř. věst. C 107, s. 1, dále jen „společný vojenský seznam“) nebo s poskytováním, výrobou, údržbou nebo používáním zboží uvedeného na tomto seznamu jakékoli íránské osobě, subjektu či orgánu nebo pro použití v Íránu.

63 Normotvůrce tím, že stanovil takový zákaz pro některé vojenské vybavení v rámci nařízení č. 267/2012, předvídá souvislost mezi pořizováním tohoto druhu vybavení Íránskou islámskou republikou a vyvíjením jaderných činností íránskou vládou představujících riziko šíření jaderných zbraní nebo vývoje nosičů jaderných zbraní.

64 Tento výklad je potvrzen rezolucemi Rady bezpečnosti 1737 (2006) a 1929, které byly přijaty dne 23. prosince 2006 a 9. června 2010 a jsou zmíněny v bodech 1 a 4 odůvodnění rozhodnutí 2012/35. Obecná unijní pravidla, která stanoví přijetí omezujících opatření, totiž musí být vykládána ve světle znění a cíle rezolucí Rady bezpečnosti, které provádějí (rozsudky ze dne 16. listopadu 2011, Bank Melli Iran v. Rada, C-548/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:735, bod 104, a ze dne 25. dubna 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft v. Rada, T-509/10, EU:T:2012:201, bod 83). Obě výše zmíněné rezoluce přitom odkazují na přijetí opatření, která jsou s to zabránit vývoji citlivých technologií na podporu jaderného a raketového programu Íránskou islámskou republikou. Konkrétně jsou na seznamech vybavení a technologií, jejichž dodávky do Íránské islámské republiky jsou uvedenými rezolucemi zakázány, a sice na seznamech, na které konkrétně odkazuje rezoluce 1929, uvedeny zejména družice a bezpilotní letouny (UAV).

65 Poskytování podpory íránské vládě v oblasti výzkumu a vývoje technologie ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících tedy splňuje sporné kritérium, pokud souvisí s vybavením nebo technologiemi, jejichž výčet je uveden na společném vojenském seznamu a jejichž pořizování je Íránskou islámskou republikou zakázáno (viz bod 62 výše).

66 V této souvislosti je třeba upřesnit, že se společný vojenský seznam týká zejména následujícího vybavení:

„ML 9 Válečná plavidla (hladinová i podmořská), speciální námořní výzbroj a výstroj, příslušenství, součásti a jiná hladinová plavidla:

[…]

a. plavidla a součásti:

1. plavidla (hladinová a podmořská) zvláště určená nebo upravená pro vojenské použití, bez ohledu na to, jaký je jejich současný stav údržby nebo provozuschopnosti a zda jsou vybavena nosiči zbraní nebo obrněna, dále trupy nebo části trupů takových plavidel a příslušné součásti speciálně určené pro vojenské použití;

[…]

ML 10 ‘Letadla’, ‘vzdušné dopravní prostředky lehčí než vzduch’, bezpilotní vzdušné prostředky ([bezpilotní letouny]), letecké motory a výzbroj a výstroj ‘letadel’, související vybavení a součásti, speciálně určené nebo upravené pro vojenské použití:

[…]

c. bezpilotní letadla, jejich vybavení a pro ně speciálně určené součásti:

1. [bezpilotní letouny], dálkově pilotované vzdušné prostředky (RPV) a autonomní programovatelné prostředky a bezpilotní ‘vzdušné dopravní prostředky lehčí než vzduch’;

[…]

ML 11 Elektronické vybavení, [družice]:

[…]

c. [družice] speciálně určené nebo upravené pro vojenské využití a součásti pro [družice] speciálně určené pro vojenské využití.“

67 Z toho vyplývá, že poskytování podpory íránské vládě zejména navrhováním, výrobou nebo vývojem družic, plavidel nebo bezpilotních letounů (UAV) odpovídajících specifikacím společného vojenského seznamu, splňuje sporné kritérium a Rada nemusí prokazovat, že svým významem tato podpora napomáhá provádění činností spočívajících v šíření jaderných zbraní.

68 Začtvrté je však třeba zdůraznit, že v každém případě otázka, zda určité chování spadá pod sporné kritérium, musí být posuzována s ohledem na právní a skutkový kontext. Pokud tedy Rada není s to prokázat, že dotčené činnosti souvisejí s družicemi nebo „inteligentními“ čluny, které ve skutečnosti odpovídají specifikacím společného vojenského seznamu, pak okolnost, že jsou tyto činnosti prováděny ve spolupráci s AIO, pokud jde o výrobu družic, nebo s íránským ministerstvem obrany a IRGC v rámci závodů „inteligentních“ členů, umožňuje učinit závěr – pokud jsou tvrzení Rady týkající se této spolupráce dostatečně podložená – že takto poskytovaná podpora íránské vládě je dostatečně významná na to, aby splňovala sporné kritérium.

69 AIO, o němž napadené akty uvádějí, že bylo Unií označeno „mimo jiné v oblasti výroby družic“, bylo totiž samo na seznamy zařazeno z důvodu, že „dohlíží na íránskou výrobu raket“, včetně tří průmyslových skupin zmíněných v rezoluci Rady bezpečnosti 1737 (2006). Co se týče IRGC, toto je zařazeno na seznamy z následujících důvodů:

„Odpovědné za íránský jaderný program. Operativně řídí íránský program balistických raket. Pokusily se o získání zboží na podporu íránského programu balistických raket a jaderného programu.“

70 Za těchto podmínek umožňuje přímé zapojení AIO do výroby raket a IRGC do jaderného programu a operativního řízení íránského programu balistických raket, jež není žalobkyní v projednávaném případě zpochybňováno, předpokládat, že činnosti prováděné ve spolupráci s těmito subjekty íránské vlády, které se týkají výroby družic a vývoje „inteligentních členů“, jsou nepochybně zajímavé pro uskutečňování jaderného programu ohrožujícího nešíření nebo pro vývoj nosičů jaderných zbraní.

71 V projednávaném případě je třeba ověřit, zda jsou tvrzení Rady týkající se provádění takových činností žalobkyní dostatečně podložena.

K důkazům uplatněným Radou

72 Žalobkyně tvrdí, že Rada neprokázala, že činnosti uváděné v dokumentech, které předložila, pojímané jako celek, svědčí o „významné spolupráci s íránskou vládou ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí“. Konkrétně Rada neupřesnila, jaký druh podpory íránské vládě vyplývá ze spolupráce žalobkyně s AIO a IRGC. Skutečnost, že žalobkyně spolupracovala s vládou své země, podobně jako jiné íránské univerzity, je vlastní každému výzkumnému ústavu v oblasti vědy a technologie v jakékoli zemi na světě.

73 Mimoto Rada podle žalobkyně neověřila správnost informací uvedených v předložených dokumentech, z nichž většina jsou pouze překlady informačních bulletinů pořízené Radou, a sice informací z druhé ruky. Navíc originál těchto dokumentů byl sepsán v perském jazyce a některá z těchto původních znění nebyla Radou sdělena.

74 Podle názoru Rady představuje spolupráce žalobkyně, kterou potvrzují dokumenty, které předložila, zaprvé s ministerstvem obrany a zadruhé s AIO a IRGC, jež jsou subjekty kontrolovanými íránským státem a zařazenými na seznamy z důvodu jejich zapojení do programů Íránské islámské republiky týkajících se balistických raket, podporu íránské vládě ve smyslu sporného kritéria.

75 V projednávaném případě je třeba posoudit důkazní hodnotu důkazů uplatněných Radou na podporu každého z důvodů pro opětovné zařazení názvu žalobkyně na seznamy, jež jsou uvedeny v napadených aktech (viz bod 46 výše), za účelem ověření, zda s ohledem na obsah a rozsah sporného kritéria, jež

jsou upřesněny zejména v bodech 54 a 67 až 70 výše, jsou tyto důvody právně dostačujícím způsobem podložené (viz body 77 až 103 níže). Toto posouzení umožní určit, zda tyto důvody jako celek umožňují odůvodnit opětovné zařazení názvu žalobkyně (viz bod 104 níže).

76 Úvodem je třeba odmítnout argument, který žalobkyně uvedla na jednání, podle kterého jsou dokumenty předložené Radou za účelem podložení důvodů pro zařazení jejího názvu do napadených aktů příliš staré. Pokud jde o vývoj družic a „inteligentních" členů, většina dokumentů uváděných Radou je z roku 2012 a svědčí o spolupráci bez konkrétního data ukončení (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX). Navíc dokument MD 179/14 RELEX týkající se prohlášení velitele námořních sil IRGC z internetové stránky žalobkyně je z ledna 2014. Pokud jde o dohodu o spolupráci mezi žalobkyní a vzdušnými silami IRGC, je třeba připomenout, že se dokument MD 180/14 RELEX nacházel na této stránce ještě v době přijetí napadených aktů.

– K dohodě s AIO v oblasti výroby družic

77 Na podporu tvrzení týkajících se dohody žalobkyně s AIO v oblasti výroby družic předložila Rada dokumenty MD 176/14 RELEX a MD 177/14 RELEX obsažené ve spisu (viz bod 15 výše). Jedná se o kopie internetových stránek z archivu zpráv BBC, jež jsou sepsány v angličtině a přebírají znění dvou zpráv tiskové agentury Íránské islámské republiky Islamic Republic News Agency (IRNA). Jak poznamenává žalobkyně, tyto zprávy IRNA nebyly předloženy. Žalobkyně nicméně nezpochybňuje správnost informací uvedených v dokumentech BBC. Žalobkyně v podstatě tvrdí, že tyto informace neodůvodňují opětovné zařazení jejího názvu na seznamy.

78 První z těchto dokumentů (MD 176/14 RELEX) s datem ze dne 3. února 2012 nadepsaný „Iran to have greater achievements in space industry – defence minister" („Írán podle slov ministra obrany dosáhne větších úspěchů v kosmickém průmyslu") informuje o oznámení íránského ministra obrany, že AIO vyslalo družici navrženou a zkonstruovanou studenty žalobkyně pod vedením člena High Council of Space. Podle prohlášení ředitele AIO, které bylo rovněž převzato do výše zmíněného dokumentu, se jedná o dálkově ovládanou zkušební družici, která filmuje Zemi s větší přesností. Tato mikrodružice, která váží 50 kg, má různé využití v různých oblastech, jako je meteorologie, zvládání přírodních katastrof a měření teploty a vlhkosti vzduchu.

79 Druhý dokument (MD 177/14 RELEX) s datem ze dne 2. října 2012 nadepsaný „Iran to launch more satellites this year" („Írán vypustí v tomto roce více družic") odkazuje na oznámení ředitele AIO o vypuštění další družice, která bude zkonstruována žalobkyní a vybavena solárními panely, jejímž úkolem bude fotografovat Zemi z výšky 250 až 370 km.

80 Žalobkyně tvrdí, že se dokument MD 176/14 RELEX týká mikrodružice navržené pro mírové účely. Mimoto žalobkyně tvrdí, že se nepodílela na navržení a výrobě nosičů ani na vypuštění této družice či družice uváděné v dokumentu MD 177/14 RELEX. Výše uvedené dokumenty podle ní neobsahují žádný důkaz o tom, že navržení a konstrukce družic, které zmiňují, napomáhají provádění činností íránskou vládou spočívajících v šíření jaderných zbraní.

81 Je třeba podotknout, že dokumenty MD 176/14 RELEX a MD 177/14 RELEX neobsahují žádný poznatek, který by umožnil učinit závěr, že obě dotčené družice byly speciálně navrženy nebo upraveny pro vojenské použití ve smyslu společného vojenského seznamu (viz bod 66 výše). Mimoto tyto dokumenty nehovoří o dohodě mezi žalobkyní a AIO v oblasti výroby družic.

82 Nicméně okolnost, že vypuštění první družice AIO bylo oznámeno íránským ministerstvem obrany (viz bod 78 výše), potvrzuje význam, který tato družice představuje ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících. Mimoto skutečnost, že AIO, které je odpovědné za vypuštění družic, je samo zařazeno na seznamy z důvodu zapojení do výroby raket, tuto analýzu potvrzuje (viz bod 70 výše). V tomto

kontextu je nedostatek jakéhokoli zapojení žalobkyně do navržení a výroby vypouštěcích nosičů, který žalobkyně uplatňuje, irelevantní, jelikož Rada žalobkyni vytýká pouze činnosti týkající se navržení a výroby družic.

83 Činnosti žalobkyně týkající se výroby družic tedy lze považovat za podporu íránské vládě ve smyslu sporného kritéria.

– Ke spolupráci s íránským ministerstvem obrany a IRGC týkající se závodů „inteligentních“ člunů

84 Za účelem prokázání, že žalobkyně spolupracuje s íránským ministerstvem obrany a IRGC v rámci závodů „inteligentních člunů“, předložila Rada dokumenty MD 178/14 RELEX a MD 179/14 RELEX obsažené v jejím spisu (viz bod 15 výše), a dále v příloze k duplice článek zveřejněný na internetové stránce deníku *Iran Daily Brief* ze dne 30. ledna 2014.

85 Dokument MD 178/14 RELEX je novinovým článkem zveřejněným tiskovou agenturou Fars News Agency s datem ze dne 12. května 2012. Tento článek, jenž je nadepsán „Úzká spolupráce mezi Sharif University a ministerstvem obrany / Problémy námořnictví jsou v Íránu opomíjeny“, zachycuje rozhovor této agentury s vedoucím námořní inženýrské skupiny žalobkyně, v němž tento vysoký představitel žalobkyně zmiňuje dohodu uzavřenou mezi vědeckým výborem žalobkyně a Organizací námořního průmyslu ministerstva obrany, která se týká závodů „inteligentních“ člunů. Podle podmínek této dohody neexistuje pro schválené projekty žádné finanční či operační omezení. Tato úzká spolupráce mezi žalobkyní a výše uvedenou organizací ministerstva obrany začala o dva roky dříve.

86 Pokud jde o dokument MD 179/14 RELEX, ten obsahuje zejména článek z internetové stránky žalobkyně s datem ze dne 21. ledna 2014 a je nadepsán „Podpora námořnictva vítězům závodů ‚inteligentních‘ člunů“. Tento článek zachycuje proslov velitele námořních sil IRGC na slavnostním zahájení třetího závodu „inteligentních“ člunů, který hovořil o strategickém významu vývoje technologie tohoto druhu člunů a spolupráci námořních sil IRGC s íránskými výzkumnými centry.

87 Žalobkyně tvrdí, že z dokumentu MD 178/14 RELEX vyplývá, že v době rozhovoru, který zachycuje, nebyla uzavřena žádná dohoda o projektu. Navíc tento dokument neobsahuje žádnou informaci týkající se případných projektů. V replice žalobkyně upřesnila, že pořádala pouze jeden závod „inteligentních“ člunů. Dokument MD 179/14 RELEX, jenž nezmiňuje žalobkyni, odkazuje na závod, který žalobkyně nepořádala. Navíc z prohlášení velitele námořních sil IRGC nutně nevyplývá, že dotčené čluny byly určeny pro vojenské použití. Rada v každém případě nevysvětlila, proč účast žalobkyně na navrhování člunů, a to i člunů pro vojenské použití, napomáhá provádění činností íránskou vládou spočívajících v šíření jaderných zbraní.

88 V duplice Rada tvrdila, že tvrzení žalobkyně, podle kterého nepořádala třetí závod „inteligentních“ člunů, protiřečí článek zveřejněný na internetové stránce deníku *Iran Daily Brief*, který byl předložen v příloze k duplice.

89 Tento článek s datem ze dne 30. ledna 2014 je nadepsán takto: „Podle slov velitele námořních sil IRGC byla zřízena organizace pro inteligentní bojová plavidla“ („IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established“). Tento článek uvádí, že v proslovu na slavnostním zahájení třetího závodu „autonomních pozemních vozidel“ [„Autonomous Surface Vehicles (ASV)“], jenž se uskutečnil na Sharif University of Technology, velitel námořních sil IRGC prohlásil, že IRGC zřídilo bojový útvar „inteligentních“ člunů.

90 Z tohoto článku vyplývá, že při nepodání jakéhokoli jiného vysvětlení žalobkyní se třetí závod „inteligentních“ člunů týkal člunů, které mohou být použity pro vojenské účely. Kromě toho okolnost, že se slavnostní zahájení tohoto závodu konalo v prostorách žalobkyně, umožňuje učinit závěr, že není-li prokázán opak, žalobkyně byla zapojena do jeho pořádání.

91 Výše zmíněný článek ze dne 30. ledna 2014 tedy představuje dodatečný důkaz, který podporuje důkazy obsažené v dokumentech MD 178/14 RELEX a MD 179/14 RELEX, jež se týkají spolupráce žalobkyně s ministerstvem obrany a IRGC v rámci závodů „inteligentních“ člunů (viz body 85 a 86 výše). Uvedený článek neobsahuje žádné nové skutkové poznatky na podporu zařazení názvu žalobkyně, ale pouze podkládá tvrzení, která již Rada učinila v dopise ze dne 4. září 2014 (viz bod 15 výše) a odpovídá na argumenty vznesené žalobkyní během řízení před Tribunálem. Tento článek tedy může být zohledněn, přestože nebyl zahrnut do spisu Rady, aniž by bylo porušeno právo žalobkyně na obhajobu a na účinný procesní prostředek nápravy.

92 Z toho vyplývá, že Rada právně dostačujícím způsobem prokázala, že činnost žalobkyně týkající se závodů „inteligentních“ člunů splňuje sporné kritérium.

– K dohodě mezi žalobkyní a vzdušnými silami IRGC

93 Rada předložila znění „dohody o přidělení prostoru v Sharifově domě technologií“ („Agreement to Assign Space in Sharif's Technology House“) mezi oddělením pro výzkum a technologii žalobkyně a vzdušnými silami IRGC – zastoupenými ředitelem výzkumného ústavu vzdušných sil SAK (dále jen „výzkumný ústav“), jež je obsažena v jejím spisu pod referenčním číslem MD 180/14 RELEX.

94 Žalobkyně tvrdí, že se jedná o pouhé prohlášení o záměru, které nebylo podepsáno. Mimoto toto prohlášení vytyčuje pouze hrubé rysy spolupráce, po kterých by musely následovat specifické operativní dohody.

95 Rada upřesňuje, že dokument MD 180/14 RELEX pochází z internetové stránky žalobkyně. Rada tvrdí, že i kdyby strany dohodu nepodepsaly, tato dohoda každopádně potvrzuje skutečný záměr rozvíjet spolupráci na určité úrovni mezi žalobkyní a výzkumným ústavem.

96 V této souvislosti je třeba konstatovat, že podle dokumentu MD 180/14 RELEX byla plánována dohoda na období ode dne jejího podpisu do 20. března 2013 a že mohla být po vzájemné dohodě stran prodloužena v závislosti na úrovni činnosti. Mimoto znění dohody bylo přístupné na internetové stránce žalobkyně ještě v době přijetí napadených aktů dne 7. listopadu 2014. Tyto okolnosti umožňují předpokládat, že žalobkyně udržovala vztahy se vzdušnými silami IRGC za účelem vědecké a technologické spolupráce.

97 Jak poznamenává žalobkyně, tato dohoda zajisté výslovně nehovoří o činnostech ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících. Ustanovení dohody však svědčí o rozhodujícím vlivu výzkumného ústavu, a tedy vlivu IRGC na vztahy žalobkyně s průmyslem, jakož i na volbu a pokračování v jejích výzkumných projektech. Z této dohody totiž výslovně vyplývá, že jejím cílem je obecně rozvíjet a organizovat vztahy mezi žalobkyní a průmyslem a snažit se uspokojit potřeby průmyslu prostřednictvím stávajících zdrojů žalobkyně. Výzkumný ústav se zavazuje zejména uzavřít smlouvu s žalobkyní za účelem provádění výzkumných projektů požadovaných průmyslem, obzvláště návrhů předložených tímto ústavem (bod 5.1 dohody). Tento ústav vymezí konkrétní oblasti zájmu pro podniky a předloží je žalobkyni za účelem uzavření smlouvy (bod 5.11 dohody). Žalobkyně se zavazuje zejména předkládat pravidelné zprávy o výsledcích svých výzkumů týkajících se průmyslu (bod 6.1 dohody) a poskytovat univerzitní zdroje vztahující se k průmyslu (bod 6.4 dohody).

98 Tyto poznatky samy o sobě neumožňují prokázat, že žalobkyně poskytuje podporu íránské vládě, pokud jde o vybavení zařazené do společného vojenského seznamu (viz bod 67 výše). Je nicméně třeba zdůraznit, že výše uvedená dohoda se vzdušnými silami IRGC stanovila úzkou a systematickou spolupráci mezi žalobkyní a výzkumným ústavem, pokud jde o výzkumnou činnost žalobkyně, v závislosti na potřebách íránského průmyslu. Tato dohoda se tak vztahuje na všechny průmyslové oblasti, včetně vojenské oblasti a oblastí s ní souvisejících, jež jsou uvedeny mezi důvody pro zařazení názvu žalobkyně. Pokud jde o zapojení IRGC do jaderného programu a operativního řízení íránského programu balistických raket (viz bod 70 výše), jakož i do řady klíčových hospodářských odvětví, dohoda potvrzuje, že takto poskytnutá podpora žalobkyní íránské vládě spadá svým významem pod sporné kritérium (viz bod 68 výše).

– K dohodě mezi žalobkyní a šesti univerzitami týkající se vojensky zaměřeného výzkumu

99 Za účelem prokázání existence dohody mezi žalobkyní a šesti dalšími univerzitami s cílem podpory íránské vlády vojensky zaměřeným výzkumem vycházela Rada z dokumentu MD 181/14 RELEX, který se nachází v jejím spisu a obsahuje kompilaci informací pocházejících z internetových stránek íránských tiskových agentur, zejména agentury IRNA, pokud jde o vojenský vývoj v Íránu od 15. června do 11. července 2012.

100 Z tohoto dokumentu vyplývá, že článek IRNA ze dne 23. června 2012 uvádí, že byla podepsána dohoda o spolupráci mezi žalobkyní a šesti dalšími univerzitami v oblasti vzdělávání, společného výzkumu a vytvoření center excelence. Ministr pro vědu, výzkum a technologie zdůraznil v tomto ohledu úlohu univerzit v „neutralizaci nepřátelských manévrů a plánů zaměřených na akademickou obec země“. Uvedený ministr oznámil, že ministerstvo poskytne finanční pomoc na výzkum a činnosti v oblastech souvisejících s obranou.

101 Na rozdíl od tvrzení Rady však výše uvedená dohoda nemůže podle žalobkyně představovat nepřímý důkaz o její podpoře íránské vládě ve smyslu sporného kritéria. Jedná se totiž o dohodu o spolupráci mezi univerzitami, která se obecně týká obvyklých činností vztahujících se k vyučování a výzkumu, které jsou univerzitám vlastní. V tomto kontextu obecná prohlášení ministra pro vědu, výzkum a technologie obsažená v dokumentu MD 181/14 RELEX nestačí při nedostatku jakékoli konkrétní informace o obsahu této dohody k tomu, aby bylo možné předpokládat, že se tato dohoda týká specificky výzkumu a vývoje technologie v oblasti obrany nebo v oblastech souvisejících, a že se tak podílí na podpoře íránské vládě.

– Ke studijním oborům v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV)

102 Žalobkyně právem poznamenává, že dokumenty předložené Radou neobsahují žádný důkaz o tom, že by žalobkyně nabízela studijní obory v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV), které byly navrženy ministerstvem pro vědu, výzkum a technologie.

103 Vzhledem k tomu, že tento důvod pro zařazení názvu žalobkyně na seznamy není podložen, nemůže přispět k odůvodnění přijetí napadených aktů.

– Závěr

104 Z výše uvedeného vyplývá, že důvody pro zařazení názvu žalobkyně na seznamy týkající se její činnosti v oblasti družic a v oblasti „inteligentních“ členů jsou dostatečně podloženy, jak bylo rozhodnuto v bodech 83 a 92 výše. Mimoto dohoda mezi žalobkyní a vzdušnými silami IRGC potvrzuje závazek žalobkyně vůči íránské vládě ve vojenské oblasti nebo v oblastech souvisejících (viz bod 98 výše). Všechny tyto důvody odůvodňují zařazení názvu žalobkyně na seznamy v napadených aktech na základě sporného kritéria.

105 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na vlastnictví a zásady proporcionality

106 Žalobkyně nejprve tvrdí, že jelikož opětovné zařazení jejího názvu na seznamy není opodstatněné, napadené akty porušují právo na vlastnictví a jsou v rozporu se zásadou proporcionality.

107 Dále žalobkyně Radě vytýká, že nezohlednila skutečnost, že není obchodní společností, nýbrž univerzitou. Zařazení jejího názvu na seznamy se tudíž nedotýká pouze jejích práv, nýbrž i práv jejího pedagogického sboru a jejích studentů. Toto zařazení je rovněž nepřiměřené, neboť zasahuje rovněž do práv jejích vědeckých spolupracovníků, do práva na vzdělání zakotveného v článku 2 protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 a v článku 14 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i do svobody projevu a informací zakotvené v článku 10 uvedené úmluvy a v článku 11 Listiny základních práv.

108 Konečně žalobkyně tvrdí, že napadené akty měly negativní dopad na její výzkum a vyučování zejména z důvodu, že od původního zařazení přestali vydavatelé vydávat články íránských autorů a zrušili smlouvy s žalobkyní týkající se vydání pěti knih v angličtině, dále z důvodu, že již nedostává vědecké časopisy, publikace a katalogy publikované v Evropě, že již není s to obstarat si výzkumný a laboratorní materiál v členských státech Unie a nemá již přístup k některým internetovým stránkám týkajícím se výzkumu a že její členové již nezískají vízum na cestu na území členského státu Unie.

109 Z ustálené judikatury plyne, že zásada proporcionality je součástí obecných zásad práva Unie a vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením práva Unie byly způsobilé k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné (viz rozsudek ze dne 13. září 2013, Makhlouf v. Rada, T-383/11, EU:T:2013:431, bod 98, a citovaná judikatura).

110 V projednávaném případě je třeba poukázat na to, že okolnost, že se napadené akty dotýkají nejen práva žalobkyně na vlastnictví, ale i jejího výzkumu a vyučování, nebo i jiných práv zmíněných v bodě 107 výše, neumožňuje učinit závěr, že jsou tyto akty nepřiměřené. Vzhledem k tomu, že výzkumem a vývojem uvedenými v napadených aktech poskytovala žalobkyně podporu íránské vládě, která je zakázána použitelnou právní úpravou, jak bylo konstatováno v bodě 104 výše, Rada se mohla domnívat, aniž překročila meze posuzovací pravomoci, že opětovné zařazení názvu žalobkyně na seznamy představuje přiměřené a nezbytné opatření pro účely boje proti šíření jaderných zbraní.

111 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci

112 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že okolnost, že dokumenty předložené Radou neumožňují doložit důvody pro opětovné zařazení jejího názvu, ukazuje, že Rada ve skutečnosti vycházela z jiných důvodů než z těch, které uvedla v rozhodnutí o původním zařazení, které bylo zrušeno rozsudkem Sharif University of Technology v. Rada, bod 14 výše (EU:T:2014:607).

113 Tato argumentace na podporu tohoto žalobního důvodu pouze opakuje argument, který již žalobkyně uplatnila v rámci prvního žalobního důvodu, podle kterého jí Rada nesdělila některé informace obsažené v jejím spise, o které se napadené akty opírají. Tato argumentace musí být tudíž odmítnuta z důvodů objasněných v bodech 33 až 35, na něž je třeba odkázat.

114 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že ze tří univerzit zařazených na seznamy je ona jedinou, jejíž zařazení je založeno na sporném kritériu. Zařazení dvou dalších univerzit je založeno na kritériu zapojení do íránského jaderného programu. V tomto kontextu se žalobkyně domnívá, že nezařazení pěti univerzit,

které jsou spolu s ní stranami dohody mezi šesti univerzitami za účelem podpory íránské vlády vojensky zaměřeným výzkumem uvedeným v jednom z důvodů napadených aktů, ukazuje, že se opětovné zařazení jejího názvu ve skutečnosti zakládá na jiném důvodu.

115 V této souvislosti je třeba konstatovat, že tvrzení o zařazení dalších dvou univerzit z jiných důvodů, které bylo zmíněno v bodě 114 výše, je v projednávaném případě irelevantní. Kromě toho okolnost, že na dalších pět univerzit, které jsou stranami dohody uvedené v jednom z důvodů pro opětovné zařazení názvu žalobkyně na seznamy, nebyla uplatněna omezující opatření na základě sporného kritéria, nemůže představovat nepřímý důkaz o zneužití pravomoci.

116 Z odůvodnění napadených aktů totiž vyplývá, že účast žalobkyně na této dohodě představuje jen jeden z pěti důvodů pro opětovné zařazení jejího názvu. Další tři důvody uvedené v napadených aktech se vztahují k dohodám o spolupráci se subjekty íránské vlády týkajícím se výroby družic, pořádání závodů „inteligentních“ člunů a ke spolupráci s IRGC na organizační a strategické úrovni (viz bod 46 výše). Jak bylo přitom rozhodnuto v bodě 104 výše, tyto další tři důvody jako celek odůvodňují opětovné zařazení názvu žalobkyně, zatímco důvod týkající se výše zmíněné dohody mezi šesti univerzitami v oblasti vojensky zaměřeného výzkumu byl shledán nepodloženým (viz bod 101 výše).

117 Z těchto důvodů je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout.

118 Z toho vyplývá, že návrh na zrušení napadených aktů musí být zamítnut.

2. *K návrhu na náhradu újmy*

119 Žalobkyně tvrdí, že neodůvodněné opětovné zařazení jejího názvu na seznamy ohrozilo její dobrou pověst. Zrušení tohoto opětovného zařazení by podle ní nepostačovalo k odčinění této újmy.

120 Z ustálené judikatury plyne, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU za protiprávní jednání jejích orgánů je vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou protiprávnost jednání vytýkaného orgánům, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a uplatňovanou škodou (viz rozsudky ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, Sb. rozh., EU:C:2008:476, bod 106 a citovaná judikatura, a ze dne 25. listopadu 2014, Safa Nicu Sepahan v. Rada, T-384/11, EU:T:2014:986, bod 47, a citovaná judikatura).

121 Kumulativní povaha těchto tří podmínek vzniku odpovědnosti znamená, že pokud jedna z nich není splněna, musí být žaloba na náhradu škody zamítnuta v plném rozsahu, aniž je nezbytné zkoumat ostatní podmínky (rozsudky ze dne 8. května 2003, T. Port v. Komise, C-122/01 P, Sb. rozh., EU:C:2003:259, bod 30 a Safa Nicu Sepahan v. Rada, bod 120 výše, EU:T:2014:986, bod 48).

122 Vzhledem k tomu, že podmínka protiprávnosti zařazení názvu žalobkyně není v projednávaném případě splněna, jak bylo konstatováno v bodě 118 výše, je třeba zamítnout návrh žalobkyně na náhradu újmy, a tedy i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

123 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

124 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát),

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Sharif University of Technology ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. dubna 2016.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu 1

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení 5

Právní otázky 5

1. K návrhu na zrušení 5

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu 5

K druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení 6

K výkladu sporného kritéria s ohledem na činnosti ve vojenské oblasti nebo v oblastech, které s ní souvisejí, uvedené v odůvodněních napadených aktů 7

K důkazům uplatněným Radou 12

– K dohodě s AIO v oblasti výroby družic 13

– Ke spolupráci s íránským ministerstvem obrany a IRGC týkající se závodů „inteligentních“ členů 14

– K dohodě mezi žalobkyní a vzdušnými silami IRGC 15

– K dohodě mezi žalobkyní a šesti univerzitami týkající se vojensky zaměřeného výzkumu 16

– Ke studijním oborům v oblasti inženýrství bezpilotních letounů (UAV) 16

– Závěr 16

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na vlastnictví a zásady proporcionality 17

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci 17

2. K návrhu na náhradu újmy 18

K nákladům řízení 18